

Guds hetär:

Vild Lust

Brukar genom persiennen,
ofta, helt betuttad, kika
efter lille älskogsvännen!
Tror ej att Han tänker svika.
(Det har jag inte på känn, ens!)

För när den heta vällingen
i ljuva sinnen flödar in -
då öppnas Föreställningen,
Hans tillträde i Famnen min!
Och, inträtt haver kvällningen.

Så blir Han min - uti natten;
Vi följs åt i en sällsam dröm.
Där hörs de eviga skratten--
och glada kvitter i en ström.
Jag ler, och vill komma fatt'en!

Han tar mig, exakt, som jag vill.
Inget, vill jag Han ska sakna!
Och,- för min del,- räcker Han till.
Vild Lust får köttet att vakna, -
slår en oförliknelig drill!

Känslorna är, helt, de rätta!
Tänk, vad gott å rå om varann.
Jag vill att Han ska fortsätta
å göra vad Han kan, som man!
Ej sluta att på mig sätta!

Nu, en Varningens ton vi hör!
Far & Mor är i Faggorna!
Jag tycker liksom att de stör,
å anar värsta farorna:
Säkert, önskar de att jag dör!

"Mama doesn't like, when I sin so well...!",

sjunger Rebecca på stereon.
De vill man är prydlig & snäll!
Ett lydigt oförvitligt hjon,
som ska sova, då det är kväll!

Såklart, jag inte vill SOVA!
Utan, älska - så gnistor yr!
Kanske DET gör så de dova,
gamla moralväktarna flyr!!
Och, jag blir kvar med --Jehova!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marianne Räf med Poeter.se id #42764 innehar upphovsrätten